

Republika Srbija
VRHOVNI KASACIONI SUD
Uzp 96/11
13.01.2012. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni kasacioni sud, u veću sastavljenom od sudija: Snežane Živković, predsednika veća, Olge Đuričić i Snežane Andrejević, članova veća, sa savetnikom Gordanom Bogdanović, kao zapisničarem, odlučujući po zahtevu R. B. iz B, podnetom preko punomoćnika M.V, advokata iz B, za preispitivanje sudske odluke – presude Upravnog suda II-4 U. 6086/10 (2008) od 16.12.2010. godine, uz učešće protivne stranke predsednika Republike Srbije, u predmetu prestanka profesionalne vojne službe, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 13.01.2012. godine, doneo je

P R E S U D U

Zahtev se UVAŽAVA, UKIDA presuda Upravnog suda II-4 U. 6086/10 (2008) od 16.12.2010. godine i predmet vraća Upravnom sudu na ponovno odlučivanje.

O b r a z l o ž e n j e

Pobijanom presudom odbijena je tužba R.B. iz B. podneta protiv ukaza predsednika Republike Srbije broj 1-63 od 16.10.2008. godine, kojim je utvrđeno da je tužiocu prestala profesionalna vojna služba sa danom 31.avgustom 2005. godine, zbog toga što je navršio 30 godina staža osiguranja, a potrebe službe zahtevaju prestanak profesionalne vojne službe.

U zahtevu za preispitivanje pobijane presude, podnetom zbog povrede zakona i pravila postupka, podnosilac ističe da Upravni sud uopšte nije cenio detaljne i u svemu argumentovane navode tužbe, niti je pravilno ocenio zakonitost osporenog ukaza koji je donet primenom nevažećeg Zakona o Vojsci Jugoslavije sa pozivanjem na Zakon o Vojsci Srbije. Navodi da je tuženi organ nepravilno primenio član 17. tačka 9. Zakona o Vojsci Srbije budući da ukaz koji je donet 16.10.2008. godine ima retroaktivno dejstvo sa primenom od 31.08.2005. godine. Zatim, ističe da tuženi nije postupio po presudi Vrhovnog suda Srbije U-SCG 1143/06 od 13.03.2008. godine, u čijem izvršenju je donet osporeni ukaz, jer je činjenično stanje pogrešno i nepotpuno utvrdio i iz utvrđenih činjenica je izveo nepravilan zaključak po pitanju odlučnih činjenica. Smatra da je u ponovnom postupku, shodno članu 61. Zakona o upravnim sporovima, tuženi morao da rešava o statusu tužioca kao pripadnika Vojske Srbije i da shodno važećem zakonu odluči da li i dalje postoje zakonski uslovi da ostane u službi. Takođe, ukazuje da su uz tužbu podneti dokazi u prilog činjenici da podnosilac ovog zahteva ne ispunjava uslove za prestanak profesionalne vojne službe po potrebi službe, koje Upravni sud nije ni pomenuo. Sa ovih, detaljno obrazloženih razloga u zahtevu, predlaže da Vrhovni kasacioni sud uvaži zahtev i ukine ili preinači pobijanu presudu.

U odgovoru na zahtev za preispitivanje pobijane presude protivna stranka ističe da je pobijana presuda pravilna, jer je doneta uz jasnu ocenu svih pravno relevantnih činjenica od značaja za rešavanje ove upravne stvari, pa predlaže da sud zahtev odbije kao neosnovan.

Postupajući po podnetom zahtevu i ispitujući pobijanu presudu u granicama zahteva, u smislu člana 54. Zakona o upravnim sporovima ("Sl. glasnik RS" broj 111/09), Vrhovni kasacioni sud je našao:

Zahtev je osnovan.

Iz spisa predmeta Upravnog suda II-4 U. 6086/10 (2008) proizlazi da je osporeni ukaz donet u ponovnom postupku u izvršenju presude Vrhovnog suda Srbije U-SCG 1143/06 od 13.03.2008. godine, kojom je poništena naredba ministra odbrane Državne zajednice Srbija i Crna Gora broj 5-141 od 10.06.2005. godine o prestanku profesionalne vojne službe R.B, jer u postupku koji je prethodio donošenju te naredbe nisu pouzdano utvrđene sve odlučne činjenice u smislu člana 199. stav 2. Zakona o opštem upravnom postupku. Osporeni ukaz je donet po službenoj dužnosti dana 16.10.2008. godine na osnovu člana 24. stav 1. Zakona o predsedniku Republike ("Sl. glasnik RS" broj 11/07) i člana 17. tačka 9. Zakona o Vojsci Srbije ("Sl. glasnik RS" broj 116/07) i u ukazu je utvrđeno da je R.B. prestala vojna služba na osnovu člana 107. stav 2. Zakona o Vojsci Srbije jer je navršio 30 godina staža osiguranja, a potrebe službe zahtevaju prestanak profesionalne vojne službe.

Prema obrazloženju pobijane presude, pravilno je odlučio tuženi organ kada je na osnovu potpuno utvrđenog činjeničnog stanja, bez povrede pravila postupka i pravilnom primenom materijalnog prava doneo osporeni ukaz,

postupajući u svemu po primedbama iznetim u presudi Vrhovnog suda Srbije broj U-SCG 1143/06 od 13.03.2008. godine. Ovo stoga što je nakon pribavljenog mišljenja načelnika Generalštaba Vojske Srbije od 15.09.2008. godine tuženi pouzdano utvrdio da zbog organizacijsko-mobilizacijskih promena postoje potrebe službe, u momentu donošenja poništene naredbe, za prestanak službe tužiocu, koji je tada imao više od 30 godina penzijskog staža, a što je jedan od uslova propisanih članom 107. stav 2. Zakona o Vojsci Jugoslavije.

Ocenjujući zakonitost pobijane presude Vrhovni kasacioni sud nalazi da su osnovani navodi iz zahteva da je Upravni sud donošenjem presude povredio pravila postupka od uticaja na rešenje stvari, jer presuda ne sadrži razloge o bitnim činjenicama isticanim u tužbi. Naime, tužilac je u tužbi ukazivao, između ostalog, na pogrešnu primenu materijalnog prava – Zakona o Vojsci Jugoslavije i retroaktivno dejstvo osporenog ukaza. Upravni sud u obrazloženju pobijane presude nije cenio te navode, ističući da je osporeni ukaz donet u postupku u kome su otklonjene bitne povrede postupka na koje je ukazano presudom Vrhovnog suda Srbije od 13.03.2008. godine i da su u ukazu dati jasni, argumentovani i iscrpni pravni razlozi, koje kao pravilne i na zakonu zasnovane prihvata i Upravni sud. Međutim, u obrazloženju osporenog ukaza nisu dati razlozi za primenu Zakona o Vojsci Jugoslavije, koji je prestao da važi 01.01.2008. godine, niti razlozi koji bi ukazivali na datum prestanka profesionalne vojne službe tužiocu. Sa ovih razloga, po oceni Vrhovnog kasacionog suda, povređeno je pravo podnosioca zahteva na obrazloženu sudsku odluku.

Takođe, osnovano se navodi u zahtevu da je, shodno članu 61. Zakona o upravnim sporovima tuženi organ u ponovnom postupku morao da rešava o statusu tužioca primenom važećeg zakona. Ovo stoga što je navedenim članom 61, između ostalog, propisano da se kad sud poništi akt protiv koga je bio pokrenut upravni spor predmet vraća u stanje u kome se nalazio pre nego što je poništen akt donesen. Presudom Vrhovnog suda Srbije U-SCG 1143/06 od 13.03.2008. godine je poništena naredba ministra odbrane broj 5-141 od 10.06.2005. godine, što znači da je postupak vraćen u onu fazu u kojoj je bio pre donošenja poništene naredbe. To, takođe, znači da su poništene i pravne posledice koje je ta naredba proizvela, jer ista više ne postoji, pa je s obzirom na te okolnosti i činjenicu da je osporeni ukaz donet 16.10.2008. godine, u vreme primene Zakona o Vojsci Srbije, Upravni sud trebao da oceni pravilnost primene materijalnog prava u tom ukazu, naročito imajući u vidu da u Zakonu o Vojsci Srbije u prelaznim i završnim odredbama nije predviđena mogućnost primene odredbi Zakona o Vojsci Jugoslavije u slučajevima prestanka profesionalne vojne službe po potrebi službe. Sa iznetih razloga, Vrhovni kasacioni sud nalazi da su pobijanom presudom povređeni zakon i pravila postupka od uticaja na rešenje stvari, pa je na osnovu člana 55. stav 2. i 3. Zakona o upravnim sporovima odlučio kao u dispozitivu i predmet vratio Upravnom sudu, koji je dužan da raspravi pitanja na koja mu je ukazano ovom presudom.

PRESUĐENO U VRHOVNOM KASACIONOM SUDU

Zapisničar,

Gordana Bogdanović,s.r.

Predsednik veća - sudija

Snežana Živković,s.r.